

FRIE RYMANČIO RŪPINTOJELIO

LLKS visuomeninės minties organas

Nr.1 .

1949 m.kovo mėn.

Žalia giria

LIETUVOS LAISVĖS KOVOS BROLIAI !

Nemirėte ! Jūsų dvasia nužengė pas laisvų tautų Dievą, kad per ją praneštų žmonijai apie mirtį, kuri per Jūsų lavonus prie jos slenka: Jūsų vardas gyvas - Jūsų žygio tėsėjis gretose.

Keikia Jūsų gyvenimą ir tie, kurie Jūsų išniekinimo geidė: neboję Jūs ir šlykščiausias išniekinimo savęs, nelcidote išniekinti tautos, per ją ir žmonijos gyvenimą nuo išniekinimo išgelbėjote.

Kad ir kaulai trūnytų po velena, atminimas nešus tų tarp žmonių, kurie savo gyvenimą nugalėjo mirtį.

Nemirei, tautos sūnau-dūkra! Tavo rankoms patikėtas didžiausias žmogaus bičiulis - šautuvas; tavo protui-žmogaus žmogui gyvenimo teisės gynimas; valiai-tesėti žygi, kuris tautos viltis ir gyvenimas; dvasiai-šiandien ir amžinai būti tautos ir žmonijos karžygiu.

Šią teisę paveldi didvyrių sūniai. Jūs jais esate, iš Jūsų žygių ir sekancios kartos sau gyvenimo stiprybę semsis.

Pažinsi Lietuvą iš jos Rūpintojėlio: kuo ji gyva, tą jis savo švilgsniu išsako; pilku ryboje, giliu rūpesčiu ir pakeleivį švelgė, kai Lietuva buvo svetiniams tikslams sickti irrankiu; lengvu ir dangų kilo, spalvomis puošėsi, sulaukus Lietuvai savos dienos.

Ir šiandien Lietuva Rūpintojėlio kraštas: ji verčiama žmonijai kryžiumi būti, jos sūnus-šūkra savo gyvenimu kalba apie tai, kas jos laukia, žmonijos siaubui per didvyrių lavoną peršengus-už visos žmonijos gyvenimą lietuvis mirti nesibijo.

Žmogaus amžinatvę tegali suprasti tas, kam tai yra jo gyvenimas-Lietuvis savo amžinatę savais darbais ir paremia, už tą; prieš komunistą dreba šemė, prieš lietuvių sudrebėjo komunišmas.

Lyg amžiai slenka dienos, per kurias lietuvis su komunistu žmonijos gyvenimo klausymą aprendžia-žmogus ar komunistas šemės viešpačiu bus....

Tai milšinių grumtynės: šeštos dalies pasaulio sugyvalinta jėga Rūpintojėlio dvasią puola ir, teišnyktų iš mūsų šemės įvairių vėjų atpūstas tautos užteršimas, komunišmas pas mus būtų atėjęs kaip pasiutusi audra sau galo gauti.

Tiktai stebūkle galima laikyti tai, kas darosi prie Rymančio Rūpintojėlio: jaunu pažvelgus-tikra žmogaus gyvenimui stichija Rūpintojėlį iš šemės rauna; protas regi-gyvasios tautos Viešpats ir save vaikų gyvenimą perėjęs, ramus savos šemės viešpačiu keliauna ir nemarus žmogaus vardu kalba.

- Iki žmonija nuo aksens amžiaus priėjo radijo laikui, tai labai daug panašių panašių ir komunišmą žmogaus išsigimimų pergyveno.

Ir viskas tai vyksta prie Rymančio Rūpintojėlio; Rūpintojėlio šalis savo nemarią valią išsako per LLKS; Rūpintojėlis šios valios vyriausias viešpats ir vadovas; kuo šioje kovoje Rūpintojėlio šalis verta taip didžiu vardu vadintis.

LLKS ryžtasi savo laikraštyje išsakyti . Šiam laikraščiui LLKS vardą sieja su tuo, kur visa tai vyksta PRIS RYMANČIO RŪPINTOJELIO.

Tai LLKS visuomeninės minties laikratis, stambesniųjų org. vienetų vadovybėms. Tik, kiek šias vydyvės/liečim/ iškelė tautos kova už savą -žmonijos gyvenimą, tiek šio laikraščio redakcija tiki ,kad vadovybės pilnai sugebės šio laikraščio mintis perduoti tautos gyvenimui.

Mintis jame bus ta pati ,kuri pareikšta mūsų kovos - drąsi, tiesi, žmogiška: kiek ginklas apvalymui tautos nuo jai mirtį nešančių ,jai mirties apsikrėtusių, tiek čia skelbiam ma mintis bus kelrodžiu mūsų tautos sąmonės apnuodinimui yra. Šis laikraštis tautos sprendimui:

-Kad gyventų Lietuva, visur ir visada reikia naikinti komunizmas ir jo nešėjai.

Redakcija tiki, kad šio laikraščio bendrašarbiais bus visi tie, kurie jam iš savo gretų redakciją išskyrė. Redakcijos mintis:

-Laimini, Viešpatie , savo kovotojų būrį!

Padėk Dieve, ir šiama bare! Mes laimingi, kad galima rūpintojėlio žemės sūnaus - dūkros žygius išskaityti ir jų kalba prakalbėti.

Redakcija.

Vytenis

PAKELES KRYŽIUS.

Keleivių pamirštas šiandieną
Ties vieškelių platybėm rymai.
Nekaišo jau Tavęs purienom
Duktė žaliuojančių arimų.

Kadaise darbščios bošių rankos
Prie vieškelio Tave pastatė,
Šiandien keliais dulketais trankos
Fikti raudoni azijatai.

Ir liūdnas Tu žvelgi nuo kryžiaus
Į vieškelių platybių tolius,
Kegi pavasarį sugrižus
Į tėviškės laukus ir klonius.

Ateina vakaras gėlėtom pievom,
Rasos perlais dabinasi žiedai....
- Tu mano tėviškę palaimink ,Dieve,-
Pauleg po kryžiumi karštai meldžiu.

1946 m. balandis

Eglis

TAUTENIUI

/4 pozicijos albumą /

Kai, tėviškai šaukiant, palikę namus,
Kovon pasirįšom ne vienas,
Kautynės ir vargas užgrūdino mus
Kiečiau negu patrankų plienas.

Juk laisvės keliu mūsų šingenių pirmus
Įprasmino kritę kovoj karžygiai,
Ir meilė šalies veda pergalėn mus,...
Aukščiausias palaimins šį žygį.

Tad teskime kovą suglaudę gretas,
Prieš smurtą ir šlykščią apgaulę.
Be baimės pirmyn! Jei ir būsim katras,-
Kitiems patekės Laisvės Saulė!

1946-7 m. Žiema

Karį gerbia ne už tai, kad jis eina kitų žudyti,
bet už tai, /jis/ kad jis eina už kitus mirti.

- o o o -

Žuvusio kario kūnas yra tautos šventenybė;
Jo dvasia- gyvenimo šaltinis tautos ateičiai.

Partizanai traktuojami kariuomenę, o neo banditais, tada kada jis klauso vienos kariškos vadovybės, nešioja vienodus ženklus ir elgiasi nepažeisdami tarptautinės teisės nuostatų.
/ Tarptautinė karo teisė /

LLKS PRASMĖ.

Kiek sena žmonija, to pat amžiaus ir jos išniekinimo geismas - vergija. Visgi - amžių kovoje žmonija pasiekė, kad jos gyvenimo tiesa būtų ir jos teisė. Šiandien ta teisė - demokracija, jos niekintojai - kariami.

Lietuva neišskirtinė žmonijos dalis; dėl to ir ji turi pilną teisę savo žmonijos gyvenimu gyventi. Deja šią Lietuvos teisę komunizmas sunaikino. To maša, jis verčia mus, kad savo jėga padėtume jam ir visą žmoniją pavergti.

Kartuvinis iš tuo jį kaltinančių sėbrų sau ieško, lyg tad žmonija išsaugojo savą gyvenimą iki komunizmo gaidynės. Mesanas ir tas laikas, kai jausmų pagauti tvirtino, kad žmonijai likimą kels nacizmas. Skaudžiai jausmingiesiems apsirikus su nacine visagalybe, tenka ir šiandien žmogaus protu tikėti, kad nacizmas tebuvo įvadas komunizmui savas dienas vėjuje pasisupant baigt.

Tuo būdu, numstenka galvoti ne apie savo jėgų atidavimą komunizmui - kartuvėms, bet apie tai, kaip panaudoti jas savam žmonijos gyvenimui .

I. S a v a s g y v e n i m a s .

Mūsų miestelio grindiniai amžius kalbės apie tai, kaip komunizmas elgiasi su tais, kurie tiki žmogaus gyvenimo teise. Ir taip jis elgiasi su jais dėl to, kad jie trukdo jam lietuvių tautai Sibirą išvežti, kur jis jau numatęs / jau numatęs sau tinkamiausiai į nužemintus ver gus išdeiruoti.

Kas tuo abejoja, tam pravartu prisiminti 1941 m. birželio mėn. 14 d. Tada lietuviams šaudyti istrebitelių, MVD kariuomenės ir jiems panašių nereikėjo; vistiek mūsų valdymo metinėms paminėti komunistas parodė bolševikinį planą kuriuo 700000 lietuvių išplanavo vietą Sibire. Ir šio plano neįvykdė tik dėl to, kad jam teko iš mūsų šalies išgaruoti.

Kam ir to maža, - tepasižiūri į LEP /b/ VI-to suvažiavimo elito sąrašus, kurie paskelbti lietuviškoje komunistinėje spaudoje. Juk tai tikras pasityčiojimas iš tų, kurių vardu Lietuva valdoma, o jais pačiais tarp rusų ir žydų pasitaikiusios spragos užkištos.

Būkime tikri: jei Stalino pasitikėjimo neverti lietuviški Kremliaus bernai, tuo labiau tas pats Stalinas nepatikės Lietuva iki jos tautinė forma savo turiniu nebus bedvasis, rusiškai kalbantis kolchozas.

Tiesa "komunistas veža "tik kaltus". Tik jei 1941 m. Lietuvoje buvo komunizmui kaltų, tai po tų metų VI.22, po vokios okupacijos, po spontaniško lietuvių ištojimo prieš komunizmą, jam antru kart Lietuvą okupavus, ne kuo kaltinti jį turėtų, bet ir praeikimui mūsų jam "teisės" užteks.

Vistik keršto jis "nerodo": tiesiogiai tautą ne vilku puolia, bet Sibirui ją vagia - ir tam priežastis būsimojo karas.

Komunizmas irgi turi galvą, dėl to ir jis puikiai žino, kad šiame kare grumsis įsitikinimas už savo gyvenimą su prievarta atvytais mirti už jiems svetimus tikalus. Žino ir tai, kad prievarta karo audroje žus; jos klausiusieji tapaliekia nugalėtojų minia prieš įsitikinimą, kuris bus vainikuotas pergales vainiku.

Tad būsimojo karo laimėjimas tuo pačiu ir gyvenimo klausimą išsprendžia; antraip - kartuvės. Kadangi to karo išvengti komunizmas negali, užtat jo visos pastangos nukreiptos tam, kad kuo daugiau įsikintų žmonijos, jog jis jos gyvenimas. Tik negalimas jokiais priemonėmis užsėlpti nuo žmonijos mūsų jam priešinimasis šiaurčiausiai jo planus griaužia. Bandyti talkinti lietuvių tautai jos "užpelnytą" kerštą reikėtų ir žmonijai parodyti komunistą, kuris yra v a l d ė i a .

4ak

To prieš neišvengiamą karą komunizmas labiau bijo , negu mūsų buvimo savuose namuose. Tik tuo reikalai irgi negali baigtis, nes komunizmui mes kalti štai kuo:

a/Visuotinam: lietuvians gyvenant savo namuose, tiek tiek toliau nuo jų bėdas, kad nė apie sukomunistinimą tenka galvoti , o apie tai, kaip gelbėti nuo "ištvirkimo" jau su-gyulintas komunizmo armijas, kurias jiesi priverstas pas mus laikyti.

b/Rusiškajam: neišvengiamo karo atveju su vakarų de-mokratija mūsų žemė jam gali būti tikrą minų lauku, visais atvejais jam geriausiai, kad Maksvai ginti bus rusiška tvirtovė.

Atrodo, kad maža Lietuva bet dideliam tarybiniam kūne komunistiniu požiūriu net per daug kvaila žaisda, išgydymui reikia lietuviai iš čia išvežti , komunizmo gyvenimui komu-nizmo gyvenimui tam reikalingas išgauti ir jų pačių prašymas; vykstantis ginkluotas prieš komunizmą pasipriešini-mas apie tai ir galvoti nelaidžia.

Net nebūtų komunizmas tuo, kuo yra, jei jis iš panašių padėčių nerastų išeities; dėl to ir čia surado šią: užsien-iui apgautinėti jis paskelbė amnestiją o krašte sau nuo-lankumą laimėti pritaikė žmonijos istorijoje nematyto ža-masto terora. Šio teroro pareiga:

a/paraližuoti tautos protą

b/PROTO nekontroliuojamą tautos valią to paties te-roro pagalba iki panišos komunizmo baimės.

Su panika ir paliko komunizmui vienintelė viltis kad jos dėka lietuvių tauta "savo prašymu" kelsis į "broliškas" respublikas - Sibirą.

Deja, amžiais nemari lietuvių tauta ir komunizmo ga-dynėje savo nemarumui palieka istikimą. Tauriausią jos vaikų nebijimas mirties savo žemėje toje pačioje žemėje išaugo vi-visos tautos gyvenimą laisvam ir nepriklausomam valstybi-niam gyvenimui. Šį savo nuosprendį Lietuva vykdė per LLKS.

II. N E B Ū T Ī Ē m o n i j a i tuo kuo mums yra komunisto nušėmintieji.

Kad prakalbėtų miškai, kuriuos komunisto ugnis ir kirvis miškavietėms pavertė, kad išsakytų ką yra matę neišbrendami liūnai, kad juodi pošėmiai prasivartų, jie visi liūdytų, kad tik būsimasis karas ir lietuvių išgelbės nuo to, kuo mums komunisto nušėmintos tautos palikusios. Deja to karo laukimas mums toks senas, jog randasi lietuvių, kurie taria, kad verta padėti komunistui užvaldyti Angliją ir JAV, tada tie ponai sužinotų, jog reikia su komunizmu kariuoti.

Ir ne tiek tenka stebėtis kantriu ir tauriu lietuviu, kuris momentui kantrybės pritrūkęs nugriešia savo dantį tuo, iš kurio vienintelio savo išgelbėjimui sąjugininko viliasi, kiek komunisto gabumui sau draugų ieškant: mums jo teroras gundo atkeršyti demokratui, kad anas mums nepadeda iš komunistinės tiranijos vaduotis; iš mūsų išpleštų turtu komunistas netik geraširdis, labdarys, bet ir išvaduotojas.

Mes komunisto klasta jau sotūs, bet jos dėka, kai mes pradėjome gėdauti demokratinės Šmonijos karo prieš komunistą, Šmonija apie jį tiek šinojo, kiek ir mes laisvi būdami.

Tada netgi vyravo nuomonė: -Jei šimtmečiais nuo gyvenimo atsilikusią Rusiją galėjo prikelsti komunistas pergalei prieš naacistinę Vokietiją, tai kultūringam pasauliui tikrai jis vertas išbandymo.

-Kad šio momento neišnaudojo komunistas savo tikslui pasiekti - pasaulio užvaldymui, tagalima padėkoti jo protui: kai jo sau išbandyti milijonai gėdavo, prieš jį kariuoti demokratija tegalėjo tik prievarta varomais mirti už jiems svetimus tikslus.

"Ietava karų nelenkiamo, dėl to ji šino, kad Šmonijai karas reiskia neįkainojamą vertybių sunaikinimą, žmogaus kentėjimus ir jo kraujo auką; gerai lietuvis prisimena ir Niurnbergą-garantuotą Šmonijos įstatymą karą pralaimėjusiems bausti; kad tuo laiku demokratija karo prieš komunistą išvengė paaiškinti galima tik tuo, kad ji yra Šmonijos gyvenimas, kuris į karą gali leistis tik tada, kai garantuotai jo laimėjimas. Kadangi mūsų laimei, šis karas neišvengiamas, tad, kuo komunistas turėdamas progą nepasinaudojo, Šmonija tą progą taip sudorojo:

5at

a/laisvas nuo komunizmo žmogus apsišarvavo tik žmogui įmanomu kantrumu; įvairiose pasaulio konferencijose ne tik dantis sukandęs idėmiai klausėsi pusberniškų Višinskio svaigiojimų, bet jam ir plojo iki to laiko, iki ašas įtikino žmogaus protu gyvenančias tautas tuo, ką jiems į valdžią komunizmas peršą;

b/nuo mūsų grindinių šlykščiausiai išniekinti lavonai demokratines žmonių rodyti kino filmose ir spaudos lakštuose, parodė žmonijai, ką jai višinskiškai valdovai neša.

Tai mūsų tautos-žmonių moralė, kuo mūsų tėvai mums savo gyvenimą pirkė, tuo iš jų paveldėjimą perduodavome aišniai; ko reikalaujame iš žmonių nesigailėti komunizmo sunaikinimui, tuo pačiu nesigailime jai įrodyti, kad tai būtina; mūsų žinojimas apie komunizmo parentas darbas virsta žmonių tikėjimu, dėl to žmonijai parodžius ką ji turi komunizmo sunaikinimui, iš visų pasaulių ir pasigirdo priešmirtinis komunistų šaukimas.

Tai žmonių gyvenimas. Kas tai niekina, -Šiurnbergas.

III. G y v e n t i v i s u o t i n u

ž m o n i j o s g y v e n i m u .

mūsų anšias Lietuvai tenka rūpintis tuo, kaip sunaikinti šio gyvenimo niekintojas-komunizmas. Tai bus pasiekti tada, kai žmonių teisės, kaip irnacijas jį nuteis.

Dėkoti turime savo Viešpačiui, kad tai nepaliko vien mūsų viltini, bet visuotino žmonių gyvenimo kaliai taip susikryžiavo su komunistiniu geismu ją pavergti, kad tai turi išsispusti net ir netolygoje ateityje.

Komunizmo pagrindą yra SSSR valstybė, kuri, kaip ir kiek viena teisinė valstybė, turi savo konstituciją, kaip nei vienos kitos valstybės, parengtą visam pasauliui užvaldyti o jei, to besiekiant komunizmas šūtų, kad ji garantuotu jam atgimimą.

Šios konstitucijos kaip iš viso komunizmo, pasauliniu mastu afera tame:propagandai joje surašytos visos šventraščio teisės; jos šiandien vadovu įvairių tautų "išsivada vimo" karams; bolševikinis joelakymas privato gyvenime

taip nualinti žmogaus esmę, kad apie savystovų komunisto valdytą tautų gyvenimą negalėtų būti nei kalbos; tai komunizmo nelaimės atveju.

Ši konstitucija - SSRS bomba, kuri privalo Šmonijoje gyvenimą išsprogdinti. Galimos nelaimės atveju komunisto galvojimai, ji turės atnešti jo valdytoms tautoms kitų globą. Kadangi Šmonijos istorija nešino atsitikimo kad kas ilgesnį laiką pakestų globėjus, tad ir komunisto valdytos tautos, kitų globojamos, kils išsivadavimui. Aišku, pilna švenčiausių žmogui teisių stalininė konstitucija geriausiai tiki į vadovus išsivadavimo idėjai, plieti ir jai vykdyti, o per ją, kad ir iš kapų, komunistas pakilimo ir viliasi. Šiuo atveju mums svarbu ne tai kadaisiose namuose gyvendami sulauktume komunizmo su-naikinimo, bet ir tai, kad jo konstitucijos pas mus veikimo pasekmės nanaikintų mums teisių į nepriklausomą valstybinį gyvenimą. Del to kiek negraugas lietuviui kuris jį planuoja į Sibirą išvešti, tiek pat svetimas tautos gyvenimui ir tas, kuris eidamas kolchozus paruošia dirvą/ vietą užplanuoja.

Per eilę metų nepalūžęs priešinimasis komunizmui per partizaninį sąjūdį tautos gyvenimui davė: jį tylomis į Sibirą neišvežta; trokštos tautoje paniškos baimės komunizmas nesulaukė; del to šalis ne tik nekolonizuota bet ir nesukoochosinta. To pasekoje tauta netik savo namuose gyvendama gali bendrauti su Šmonija parengimui kryžiaus karo prieš komunizmą, bet pakertant joje bebani dančias dygti piktšole: „ji pilnai tinka dar ir savystoviam nepriklausomam gyvenimui.“

Ne vien tik šios kovos tesėjimas, bet ir istengimas partizaninį sąjūdį sujungti į vieningą tautos valios reiškęją-LKS įgalina tautą derinti savas jėgas kovoje prieš okupantą ir Šmonijos gyvenimui kurti. Ir raudonosios armijos pagalba komunizmas neįstengia palaušti tautos tvirtinimo, kad jis iš mūsų pačių sau valdžiusių išprievartavo kad naudotas ir nanaudojamas teroras tautos valiai palaušti, tai yra komunizmas v a l d ė i a

Už panašius darbus nacių pakartas, būkime tikri, kad Lietuvos išsilaikymas šiuo raudonajam Niurnberge LLKS kovos vaisiais įtikina žmonijai, jog nacių savomis nedorybėmis ir šešėliui komunisto neprilygsta. Tai yra garantija, kad su komunisto pelenais tu pačiu ir jo konstitucija iš žmonijos gyvenimo išduktės.

Komunizmas, žmonijos gyvenimo priešas, žmonijos gyvenimas ir sunaikinti privalo: Lietuva neišskirtine žmonijos dalimi būdama, savu gyvenimu komunizmo sunaikinimo darbe ir dalyvauja. Tad ji atlieka per LLKS. Tuo LKS prasme yra Lietuvos gyvenimas tame amžiuje, kai komunizmas gėdavo žmoniją pavergti.

Fastabai: Savo laiku buvo išsiuntūnėta SrV LLKS PRASMĖ IR POBUDIS. Tai buvo rašyta BDPŠ vardu, nes tuo laiku neturėta pakankamai motyvų nuo to vardo atsisakyti. Po LLKS Tarybos posėdžio, po išsiaiškinimo mūsų kovą interesuojančių klausimų, priešus priešus sąjūdžio vardą, minėtam rašinyje keltos mintys čia konkretizuojamos.

- ooo-o ooo -

Eglis

VADUI

/ į poezijos albumą /

Kaiprauš pražūtingas košmaras,
Laisvės Gėlės išmargins rankas,
Bus įdomu po pergalės karo
Pasklaidyti atminimų knygas.

Ir atgys atminimų šešėlius
Iškentėti laikai Lietuvos,
Kai jos sūnūs iš priespaudos kėlės
Kad jai laisvę ir vėl atvaduot.

Prieš akis slinks, kaip kino ekrane,
Pergyventų kautynių vaidai
Ir draugai tų kovų - partizanai...
Daug jų priglaudė žemė Baltą.

Suskambės ausyse šodniai tvirti -
Tavo, Vade komanda griežta,
Kaip pro ugnį, ir kulkas, ir mirtį,
Vadai pergalėn plieno ranka.

Bet krašte vis dar siaučia vergija.
Daug dar reikės nugulėti pavojų.
Tikim tik: su Tavim prysakyje
Įšygiuosim į laisvą rytojų.

1946 - 7 m. Siema

Rūtenis

Į KOVĄ PRIES GIRTUOKLIAVIMĄ !

Šiuo metu kovai prieš alkoholizmą nėra galimybės panaudoti tų populiarių priemonių, kurios buvo naidojamos nepriklausomybės laikais, kaip radijas, spauda, parodos, statistika, teatras, specialios organizacijos ir kt. Iš Lietuvos gyvenimo kariuomenę, Saulių, Skautų, Slaivybės, Jaunosios Lietuvos, Pavasario ir visas kitas karines bei kultūrinės organizacijas ir sąjungas išeliminavus, tauta neteko labai svarbaus ir veiksmingo auklėjančio ir kultūrinančio veiksnio; neteko galimybės jos nariai /tautos/ ypač jaunimas; naudingai, įdėmiai ir kultūringai savo laisvalaikius praleisti. Ta ir daugelis kitų aplinkybių prisidėjo prie nepaprastai didelio girtuokliavimo išsiplėtimo mūsų krašte.

Okupantas ne tik kad nekovoja su šia blogybe, bet ją skatina. Tas ir suprantama, nes alkoholis, pakirsdamas tautos fizines ir dvasines jėgas, atsparumą ir pasipriešinimą padeda okupantui jo vedamoj kovoj prieš LKS ir jo avangardą - partizanus. Didelės paslaugas alkoholizmas padaro priešui mūsų sąjūdžio išsivystimui, nes įgerę žmogus nebeatargus savo veiksmuose bei kalbose ir dažnai pats įkliūsta arba kitus įkliūpina į pavojus ir nelaimės, kurių

Fats

būdamas blaivus, lengvai galėtų išvengti. Besaikis alkoholio vartojimas ne kartą yra buvęs priešastai, kuri pareikalavo iš tautos ar LKS brangių gyvybių ar kitokių aukų. Alkoholis, pakirdamas tautos sveikatingumą veda ją prie išsigimimo, kas atstatinka Rusijos imperialistinius tikslus- Lietuvos kraštą padaryti tuscia erėve, kad, ją kolchozavus, galėtų pasiekti Baltijos jūrą.

Visų alkoholio blogybių netenka nei minėti, nes jos ir taip gerai visiems žinomos, o jo padariniai net per daug išdėstia apie tai liūdiąja. LKS, kovodamas prieš okupantą dėl Lietuvos Laisvės ir Nepriklausomybės, laikydamas savo pirmąjį tikslą ginti tautą nuo okupantų kėslių, negali toleruoti ir didžiausio okupanto sąjugininko - alkoholio. Alkoholiizmą tenka laikyti mūsų priešų nr.2 ir prieš jį LKS, taip pat ir tautoje, mobilizuoti visas savo dispozicijoje turimas ir kitas priemones.

Šios kovos-akcijos sėkmingumas reikalauja išrauti alkoholiizmą iš LKS eilių, pradėdant nuo jo viršūnių- vadų ir vadovybių. Tik baliivių ogg. vienetų vadų bei specialią kovai prieš alkoholiizmą Komitetų narių akcija bus vaisinga, priešingai, geriausių vadų propaganda ar duodami įsak. mai neatneš laukiamų vaisių, o akciją ir vadus sukomprimituos kitų kovotojų akyse.

Pirmą realūs žingsniai ta kryptimi padaryti LKS Tarybos 8.m. vasario mėn. nutarimu, kuriuo visi posėdžio dalyviai įsipareigojo visiškai susilaikyti nuo stipriųjų alkoholinių gėrimų iki tėsės laisvės kova. Šis ir kiti LKS Tarybos priimti nutarimai sudaro pagrindą prieš alkoholinius akcijai ir nugairina jos vystymo kelią.

Akcijai prieš alkoholiizmą LKS narių tarpe turi būti plačiausiai panaudotos propagandinės priemonės įsamontinti kovotojams didelį alkoholio praigaištingumą tautai, LKS-čėiui bei jo saugumui ir būtinumą, nuo besaikio alkoholio vartijimo susilaikyti. Stengtis, kad kiekvienas partizanas taptų aktyviu prieš alkoholinių idėjų sklaidėju ir platanės visuomenės tarpe.

Taip pat plačiausiai panaudotinos visos galimos įsakyminės ir drausminės priemonės. Org. vieneto vado geras pavysdys čia turės daug labai didelės įtakos siliniams kovotojams ir kels akcijos sėkmingumą.

Iš partizanų gyvenimo būtina šalinti visa tai, kas skatina girtuokliavimą. Reikalavimai iš gyventojų svaigalų ir išvykos jų gavimo tikslais privalo būti griežčiausiai uždraustos. Per operacijas paimti svaigalai neleistina sunaudoti geriamui, bet juos realizavus, pinigų sunaudoti naujingiems organizacinėms bei ūkiniam reikalams.

Šalinkime iš partizanų gyvenimo raginimus / dažnai iki įkyrumo / gerti kitus, pykinimą kitiems stikliukų, šalinkime smerkiančius tuos, kurie negeria "argumentais": "Esi ne partizanas, ne vyras, kuris negeria", "geria ar negeria vis vien mirsi" ir panašiai.

Tie PD, kurių partizanai besaikiai girtuokliauja nesiskaitydami, kad tuomi bereikalingai stato save ir gyventojus į pavojų, visuomenės akyse neturi gero vardo. Gyventojai, nematydami jų aukštesnių tikslų nebereikalo nebe pagrindo bijo ir vengia su jais turėti, ką nors bendro.

Blaižda partizanai, kurie santykiuodami su gyventojais nevengia nuobirdžiai pasikalbėti aktualiaisiais gyvenamojo momento klausimais, padidina patriotines partizanines dainas, nušviesti tarptautinę padėti, įteikti pagrindžio spaudos, bei atsišaukimų, išaiškinti LKS kovos tikslus visada laimi jų simpatijas ir pasitikėjimą, sukelia bei padidina pasitikėjimą, sukelia bei padidina atsparumą, pasiryšimą priešintis okupantų užmačioms. Tokie PD gyventojų akyse turi labai gerą vardą, visų yra maloniai sutinkami ir laukiami. Visa tai taur labai didelės reikšmės partizanų saugumui, būtiniam apsirūpinimui, taip pat ir visai LKS veiklai.

Greta varomos prieš alkoholinės akcijos partizanų tarpe išplėskime ją ir mūsų tautos platesnėse masėse, tam tikslui panaudodami visas priemones ir būdus, kurie prieinami sunkiose okupacijos sąlygose. Šiai akcijai naudotina propagandų gyvu žodžiu, per LKS pagrindžio spaudą, specialiai tam skirtus atsišaukimus ir kit. Raginkime prie šios akcijos prisidėti mokytojus, studentus ir visus kitus susipratusius, tam reikalui tinkančius asmenis. Prieš besaikiai girtuokliaujančius ir visus tuos, kurie smogono varymą ir jo pavadinimą padarę pasipelnymo šaltiniu, nuodiija tautą, nevengime panaudoti ir griežtesnių priemonių,

/pasij/ kaip tai piniginių bei natūralinių pabaudų, didesnių rekvizicijų ir kit.

Tačiau turime visada prisiminti, kad mūsų varomojo akcija prieš alkoholizmą bus vaisinga tik tada, kai visuomenė partizanuose matys ne alkoholio vergus, bet jo priešus.

Būdami pirmaisiais dėl Lietuvos Laisvės, būkime šiais ir šioje mūsų sąjūdžiui ir visai tautai taip reikalingoje akcijoje.

Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdyje gimę naujas sąjūdis prieš alkoholizmą labai sėkmingai plešiasi ir stiprėja apindamas visus, kam rūpi nepriklausomos Lietuvos atstatymas ir mūsų tautos sveikatingumas ir gerbūvis.

oooo O ooooo

Į MVD ateina registruotis būrelis partizanų.

- Kur jūsų ginklai - klausia leitinantas.

- Va! - partizanai pakiša tarkas.

- Bet šautuvai kur?

- Neturis.

- Kaip tai neturite?

- Mes mat iš tarčininkų skyriaus!

- oo O oo

Vadas į karius prieš kautynes:

- Vyrai tik nebijokite! Laikykites drąsiai!

- Bėgti bus kam ir be jūsų.

- oo O oo-

Enkavedistas pradareš kamieną /kratos metu/:

- Banditų mėsą?

- Ne. Kiaulės -pasiškina šeiminkas.

- oo O oo -

Enkavedistas:

- Banditų nematei?

- O kaip gi jus atkirti, kurie banditai, kurie ne?

- oo O oo -

K A R Š Y C I Ų K E L I A I S

Nelaimingi tėvai kurie vaikų garbę gina,-
vaikai privalo ginti tėvų garbę.

Laisvės kovotojo partizano eilinio R.
Fosakis.

Eglis

SUIMTAI RYŠININKAI

Filna smurto Evarbaus,
Kaip lavonas šalta,
Žiema prašūtinga jau baigias,
Greit pavasaris auš.
Tik tavęs jau nėra...
Ir pėdsakus užnešė sniegas.
Kaš mylėjai tėvynę labiau kaip save,
Kad nekentei smurto ir melo,
Siaurės vėjų šaly trentinės Tau dalia,
Kaš kur už laukinio Uralo.

Nebėra Tavęs čia...
Nyku, tuscia visur,
Net ir atsiminai nublanko.
Tik prieš aušrą, nakčia
Paslapdion iš kaš kur
Sapnai ir šėšėliai aplanko.
Ir vaidenasi Tavo rami šypsena,
Ir skamba ausyse svajingai
Žodžiai tie, kurie tuomet, palydėjus miškan,
Kai linkėjai: "laimingai, laimingai".

Lainų mojai ranka,
Mums, sesute, tačiau
Laisvės pečiai neužteko...
Mirga švaigždės nakčia
Nesvetingo dangaus
Ir vėsulai pasakas seka,

Siaučiant pūgoms rūšioms, gal mirties patalę
Guli jau ir lūpos sustingę
Dando dar, prisiminus broliukus miške,
Ištarti: "Laimingai, laimingai!"

Nebe vaikščioti Tau
Tėviškėlės keliais,
Nebematyti jau motinos veido,
Nebemylėti daugiau...
Palaukta gėlė
Gyventi vos tik išsiskleidus.

Nors likimo šiaurais pragaištinga Salna
Pakando auksines svajones,
Atminimų šieduos nenuvys niekada
Gėlė tėviškėlės dirvonų.

1947 - 8 m. Siema

Salis

UGNIES KRIKŠTAS

Tai atsitiko 1945 m. kovo pradžioj. Mes - trys jauni, neseniai "iš dangaus nukritę" ir dar ugnies "neuoatę", partizanai keliavome nepašystamomis apylinkėmis paskyrimo vieton. Naktis buvo tamsi ir vėjauota. Pustė. Dienavoti buvome numa- tę šipus Dubyso. Staigū kelias kuriuo Songėme, pasisuko į dešinę.

Stoj! Kto tas? - priešais nuo už 20 metrų atsirado pontoninis tiltas ir sargyba.

Pirmoji mintis buvo bėgti. Tačiau ir užpakalyje savęs turėjome rusus. Draugas tuoj susiorientavo: - Svajai! - ir tų- damas skiemeniais pridūrė: - MVD.

- Pašalaukta.

Per tiltą perėjus laimingai. Aušo. Užsineame į vietos sodybą - rusai. Užsineame į kitą - rusai. Tą naktį įsitikinome kas per magiškas šalis "NKVD".

Pagaliau atradome nuo karsivių tusciją Ški. Šeiminių pas prisistatome NKVD agentais. Įprašome naktynės.

Apie pietus pastebime aplink rusus. Kaimas: krečiams
Trys mašinos, išlaipinusios kareivius, nuvažiavo sau.

Greitai pasirodė. Nutariame laikytis sodyboje iki
vakaro. Matome, kaip iš kairės ir dešinės vis artymesni
ūkiai krečiami. Tuoj ir mūsų eilė. Tačiau ir saulė jau
visai leidžiasi.

Laikas! Atsidarome duris ir jau veršimės laukan. Tada
atsiverusi ugnis suveja mus vėl atgal. Mamas apstotas!
Iš visų pusių subėga pagalba.

Skubiai lipame ant aukšto prasiplėšę stogą ieškome
taikinių. Tačiau priešas slapstosi už egliatvorės ir kitų
trobesių. "Desantininkų mokykloje" išmokyti šaudyti tik
pastebimus taikinius, į priešą ugnį neatsakome.

Kulkos svimbia pro ausis, rekošetuoja nuo duntraukio,
ardo stogą. Išsigelbėti vilties nėra taškas. Pasimeldžiame.
Atsiveikiname vienas su kitu. Pasirodėme šūti. Šaudy-
mas pertraukiamas. Reikalauja pasiduoti. Neatsakome.

Vel atsiveria ugnis. Jauniausias draugas nebeišlaiko.
Subuože iškasa pastogės langą, ir sušukęs "pasiduodu", šoka
laukan.

Lauke šūkauna: Dar du esate! Pasiduokit! Dėgim namą!
"Susidaro įspūdis, kad tai daugumoje "stribai".

Draugo pavyzdys veikia gundančiai. O gal kartais ir
mums... Sutelame tą mintį šalin.

Lauke šaukia: "Nesaudykite savus kliudysite"; Mamas
ant lygaus lauko, ir kulkos, išėjusios kiaurai pro mano
sienas graso patiemis jį apsupusioms. Vel šaudymas nutyla.

Skubiai lipame šepyn. Aptarame gynybos planą- priešui
vežiantis vidun, pro kitą pusę šoksime laukan ir toliau
kausimės lauke. Tam tikslui atsiplėšime užkaltes atsar-
gines duris.

Mums betridsiant, gretimam kambary pasigirsta žingsniai
ilgiau galėti negalima. Smunkame laukan. Laukia šviesu, kai
dieną, Sniegas. Mėnėsiena. Tačiau priešas nesimato.

Nustebę- negi priešas būtų pasitraukęs- sukame pro na-
mo kampą. - Nieko! Ar jau pasiatov! Dar daugiau nuo namo
autolę sukame už kito kampo. Del viso ko rėkiame: "Pasi-
duokit! Dėgim namą!"

Senas šeimininkas betempęs kopečias naman. Sidami
pre kiemą aprėkiame jį. Staiga iš už egliatvorės:

- Kas ten?

Rankos kiekiau suspaudžia ginklą.

- Ar savi?
- ! kvailį klausymą atekymas paprastas:
- Savi ,savi:
- Tikrai nešaudykite į mus.

Kaip beišgalėdami raminame, kad "saviškių" nešaudome ir žengiamo už eglitvorės. Ilgiausia virtinė, iš šviesų pusė namą supanti, už jos pasislėpusi. Prisi-
jungtame prie grandinės galo ir stovime, automatus į namą
atkišę. Padedame "stribams;" šūkauti. Tačiau iki pasku-
tinio teismo dienos taip nestovėsi. Balsiai galvoju:
" o gal jie, rupšės į daršinę sulindov? Binam patikrinti"
Ginklus atkišę daršines link, "bailiai" slenkame artyn.
kišame nosis vidun. Paskui apsiname jų iš kitos pusės ir.
iš pradties pamau, paskui greityn, ant galo tekini, dar-
šine psidengdami pasitraukėme. Dar ilgai girdejojai šau-
šymas ir leukinis "stribų" sukavimas, kol jie tuscia namą
paėmė.

Toks buvo pirmasis mūsų "agnies krikštas", bet
jie davė mums gerą pamoką:

-Ir blogiausioja padėty nenusimink! Išeitis viada
yra.

ooo o ooo

Alkupėnas

SESHI

Hekart mačiau šibuoklių jūroj,
išnyrant garbanas gelvas,
Bet kas iš to kad dabar šiūriu -
Jau Tavęs niekas čia neatvėa...

Tu negidi, kaip medžiai šnars,
Kai vėjas drasko jų lapus,
O mums tarp jų ir šiandien gera,
Nes tu išsaugijai takus!

Lingvos čia egės apšarmotos,
Sustaugs vidurnaktiais vilkai...
Tave atskyrė šaltos grotos,
Už jų tu karštyje likai...

1948 m. ruden

Žvainys.

M U S L A N K A N Ė I O N S .

Jeigu mus aplankyti Eadi -
Nusiskinki sau rūtų šakelę,
Garbananas pasipuoški šiedais,
Prie krūtinės priseki gėlelę.

Kvapi rūta mums laisvą primins,
Laikus kupinus džiaugsmo saulėto...
Raudoni, Tavo skinti šiedai pasakys:
-Brolių kraujo dar daug bus pralieta...

Bet neverki, mergele brangi!
Nebeilgai jau lenta kentėti.
Nugarmės amžinai pračtin
Dienos siaubo, kančių neregėtų.

Rytas slėgusias miglas nuvys;
Rėsim šviesiąją dalį atgimę.
Dirbti, kurti, jaunimą pašauks
Nemirtinga Maironio tėvyne.

Mes gyventi sugrįšime vel,
Iš miškų į gyvenimą šviesų,
Didžion ateitin Lietuvai vel
Grįsim vieškelį platų ir žiesų.

Gįžtančių pasitikt eidama,
Skink gėles iš to pačio darželio.
Jų šiedai lai dar kartą primins
Mūsų nueitą kruviną kelią.

ooooo o ooooo

Matr

DAINA Ž MŪSŲ ŽYGIŲ PAILYDOVAS .

Sunkus lietuvių tautos kelias . Daugumoje liūdnos ir jos sukurtosios dainos. Kad ir sunkų svetimųjų vergijos k kryžių nešdamas, lenkiškajai dvasiai parsidavusiųjų bajorų, lietuvis baudžiauninkas neatsižadėjo lietuviško žodžiui Lietuviškai kalbėjo ,lietuviškai maldėsi, lietuviškai ir dainas dainavo. Nebuvo kompozitorių , kurie joms melodijas rašytų, nei daininkų, kurie jas po platųjį pasaulį iš nešiotų. Dainos gimė pavergtosios žemės artojo lūpose ir skambėjo tik namuose, šventosios, Nevežio pakrantėse. Jos buvo liūdnos, pilnos ilgesio ir skausmo, kaip ir pats tautietinis lietuvių gyvenimas.

Pilkų dienų bėgyje atėjo sukilimų prieš mokolius meta išsikrovoti pasiryžusius vyrus laisvę priglaudė šaliosios girios. Prie šimtamečių ašuojų kamienuose įrengtų koplytelių suklupę susikėliai giedojo giesmes, o jų žygius lydėjo jau pasiryšimo kupinos ,kariškos dainos. Jose tapo įamžintos lietuvių sukilėlių kovos su maskoliais:

o- Padėk ,padėk, pone Kosciuška,
Maskolių valietii.
Kai maskolių pavaišiosin
Austriją kaposin:
Rabavosin rusą,prūsą
Musin Austrijoką...

Sukilėlių lukesčiams neišsipildžius, atėjo vėl skausmo metai. Tačiau nei Muravjovai nei kiti maskolių budeliai lietuvių nepasmaugė. Nuo persekiojimų prieglobstį telaimose ušjūrio šalyse suradusių brolių širdyse vėrėsi į tėvyni visiams taip gerai pažystamos dainos žodžiai:

Leiskit į Tėvyną,
Leiskit pas savus.
Ten pradžiugs krūtinė,
Atgaivins jausmus...

Ir tėvynė pamatū budo. Tam pradžių jos pirmieji daininai:
Strazdelis, Vienušis, Veliau Kudirka .

Maironis ir kiti. Joms, jau lietuvišku raštu atspaus-
 kelia įspūsių per ano meto geležinę uždangą pralaužė
 buvusių bandžiauninkų vaikų - knygnešių radinė apdang-
 krūtinėse. Jų prasimtais takais eidami 1918-ųjų metų
 vėnoriai lietuviškos dainos lydimi, iškovojo Lietuvai
 Nepriklausomybę. Ir tik tada lietuviška daina suskamb-
 laisvai ir pilname savo grošyje.

Savo kompozitorių apdailintos /karmonusuotos/ mūsų
 liaudies sukurtos dainos susilaukė didelio pasisekimo
 tik tėvynėje bet ir už jos ribų. Bet neilgai buvo la-
 lietuviškai dainai augti ir skambėti laisvos Lietuvos
 laukuose. To paties maskolišaus aiiniai, nekaltai iššūd
 milijonų žmonių krauju suteptomis rankomis vėl pasikė-
 į mūsų tėvynės laisvę. Regana to, jie pasiryžo iš plėti
 lietuviškos dainos, priversti nutilti lietuviškas dainas:

Ir griešlės randa vasarą
 Ir bekštų varpai lyg apsirę...
 Nutilo ir dainiai artojai,
 O tėviškes pakeitė girios...

Tačiau lietuvis taip lengvai neįveikiamas. Kadaise
 mūsų bočiams nuo priešų prieglobstį teikusios girios
 šiandien vėl suskambėjo nuo partizanų šūksnių. Vakare
 prie laužo eglių piliorių žemiama žvaigždėto dangaus
 sklįstantį pasiekia tyli girios brolių daina:

Atėjo vakaras į girią;
 Atėjo ilgesys pas mus.
 Berselių šakos prasiskyrė
 Ir pučia vėjas nuo namų.

Erie laužo sėdi laisvės broliai
 Akis įsmeigę į liepsnas.
 Tai vėl prasmego girių toly
 Kovos ir nerimo diena.

Atėjo vakaras į girią
 Veidai užsidegę ugnim:
 Šviesa tamsoj sau kelią skina;
 Drąsiai mes žengiam atseit.

12.10

Šių dienų Lietuvos vaivadas, laukinis Amijos stepių barbaras negali įsivaizduoti, kad tokia, palyginti, neskaitytina lietuvių tauta, išdrįso pakilti ir jau penktus metus ginklu priešintis jo užmojams. Apie jo įsiutimo laipenį galima suprasti iš tarybinės spaudos, kur kollektivai partizanų adresu prašoma natūralaus žmogaus sugebėjimus ir ypač charakteringi tik kruviškojo bolševizmo valdovams. O tauta lieka tik prie savo nusistatymo į visus okupanto raginimus kūrėjai atsiliepia keltu pagal užsakymą ir "liniją" parašytą veikalų, vieno kito komjaunuolio nevykusiai sulipdytais eilėraščiais bei iš rusų kalbos ver stinėmis dainomis. Šiandieną skersai išilgai per Lietuvą eidamas, tegirdėsi tik vien apie partizanus jų žygius jaunimo paslapčiomis dainuojamas dainas. Ir tai ne kelta, ne prievarta sukurtą bet kovojančių girių brolių širdyse gimusių dainų sintus. Jose atvaizduota viskas, ką šiandien lietuviai pergyvena, kaip gina savo žemės laisvę, kur prisiglaudžia smėlinam poliui ir ką jam kovą tęsiantieji broliai dainuoja:

Lietuvos žemelėj ilskėis širdvyri:
 Mes, likę gyvi, vis kovosim toliau.
 Išmaikinsim priešus, išvysim grobuonis
 Ir laisvė mums nuvis tuojau.
 Tai vel apie partizano dienas ir jo kelius:
 Juk mūsų dienos trumpos, trumpos,
 Kaip margabiedės agnėlės:
 Per audras einam ir klumpam
 Ir su daina pakylam vėliai...

-oo o oo-

Vis tolyn mūsų kelias vingiuojas
 Per audras, per šėvelius, naktis...
 Tai prapuolam, pakylam ir mojam...
 Lyg šalieji beršai pakely...

Kova kieta ir sunki, tai ir dainose ryškūs liūdesio
skausmo motyvai, skirti šiuosiu brolių ir partizano mo-
tinos pamėnijimui:

Dažnai kartėja mano lūpos,
Tą brangų šodį: Motina,
Bet tu tyli lyg negirdėtum
Už durų amžiams užvertą,
Mama...

Ir jau toliau brangi Mamyte,
Tavęs daugiau pasigėsiu.
Pievas, miškus jau išklajojau -
Sakyk, kada ir kur rasiu
Mama...

Tačiau viską viršija tėvynės meilė ir pasiaukojimas dėl
laisvės:

Del Tavęs ; o Tėvyne šiandien kovoju
Del Tavęs, del tavųjų vaikų
Del Tavęs ir gyvybę statau į pavojų,
Del Tavęs, del Tavęs, Lietuva...

Mersikia diplomatų nei jų graubulytės, - daina duoda atpa-
mą priešui ir visai žmonijai, kuo lietuviai šiandieną gy-
na, ko siekia, ir už ką nedvejodamas lieja savo kraują.

Daina gimė iš tautos išaugusių partizanų lūpose ir li-
nepaperkamų liūdninku apie šių dienų laisvės kovas.
Šiandieną daina tik pasibalsiu niūniuojama, šiandieną už
tai griežia š metai Sibiro... Tačiau ateis diena ir

Skambės daina palaukėj,
Lydės sode vyšnios.
Tas sesų šviesiaplaukė
Linksmi iš girių grįšim.

Nebeklajos Tėvynėj
Mangolai kruvinieji,
Kaip vaikus žiedą lino
Parnešiu laisvės dienas.

Prabėga dar kiek laiko. Tėvynės padangė nušviečia
laisvės spinduliais, Daina lydės girių brolius namo...

Ir laisvų dienų ariautose mus pasiekia vienas kitą
pamėsa musinant amšinybėn ir bėsimą kartų vilnyse tirps-
tant šių dienų laisvės kovotojo siuletui, daina palike am-
žinai jaunai rgyva. Ji kiekvienam primins gyvenimo su mir-
timi grumtynių diabybę ir prasmy. Uždega jaunas širdis pasi-
ryšim drašiai stoti prieš pavojus, pamokina kiekvieną lie-
vį kaip reikia mylėti Tėvynę, kovoti ir aukotis dėl jos
laisvės.

Ir taip išaugs paminklai ne iš granito, vario ar mar-
muro kuriuos laiko pirštai ir piktos valios žmogaus ranka
dažnai paverčia dulkešiu. Tai mūsų-dainos-laisvės kovos
brolių ir sesių žygių palydaovai, - tai paminklai, kurių
susaikinti neįstengs niekas, iki bus gyvas bent vienas lie-
tuvis.

ooooo 0 ooooo

Alkupėnas

NAUJŲJŲ BAJORŲ KASTA

TARIAMĄJĮ SOCIALIZMĄ KURIANČIOJE VALSTYBĖJE .

Bolševikinė valstybės santvarka savo esmėje yra ne ka-
daugiau, kaip iš naujo atkuriamas baudžiavys; tik dengta
naujais pavadinimais ir vykdoma naujais, daug rafinuotes-
niais metodais. Čia kolkosas ar sąskaitos - ponų dvaras,
kolkmėninkai bei darbininkai - baudžiavininkai, KVD, UGB ir
kiti pareigūnai - ponų žuniskai pakluonūs prievaidai, o
bolševikų partijos nariai ir jų artimieji - naujųjų ba-
jorų kasta su neribotais privilegijomis ir tik aukštes-
nių savo ponų atšvilgiu aprėptomis teisėmis.

Tariamai visų darbo žmonių gerovei keva prieš buržu-
azinę bei kapitalistinę santvarką yra tik priedanga mažos
žmonių grupės vyravimui atitikrinti. Fisiologinis aplū-
šimas daugiau pasiturinčių asmenų šluokenių yra tik kaip
greičiausia/priemonė/ aplinkybė naujai bajorų kas-
tobti. Dalies grožio padalinimas savo pagluoninam
yra tolygus skalių apšalinimui kiškių muselėd
leis, kad šie kita karta kiškių vydamiesi lab
tiniųjų atengtūsi. Sabada! apie visų darbo žmo

pagerinią yra tik kaip dešra rodoma šunims prieš ak
kurie alkio stumiami ,retkarčiais botago smūgiais pag
mi ,iš paskutiniųjų tempia tos klijos kraugerių vešimą.

Tai yra tikroji realioji padėtis iš išorės bolševik
brangių apmokamais propagandos dažais prieš pasaulio s
viesų gražinamos "Tarybų Socialistinių Respublikų Sąj
gos" valstybės viduje.

Suolat apie visų darbo žmonų gerbėviu rūpinimasi
nublunka tuoj pat, jai mes išsigilinsime į tą faktą, ka
Lietuvos valstybiniame universitete jokiams jo gyvenimo
laikotarpyje nebuvo tokio didelio skirtumo atlyginiams,
yra dabar tarp universiteto sargų ir bolševokams patal
jančių profesorių.Taiką jau bekalbėti apie privilegij
sios tautos poniškumą.

Ministrų Tarybos pirmininkas Mečius Gedvilas , kil
iš sulenkėjusių bajorų /pas jį gyvenantis jo dėdė nemok
net lietuviškai kalbėti/, gyvena tikrais baudžiavos laik
prisinimais. Šeimai aptarnauti laiko keturias tarnait
kurių vyriausiosios vieši,asaronis palydai pasisakymai t
rai ryškiai charakterizuoja padėtį:

-Visą savo amžių įvairioms ponams tarnavau, bet tams
ponų kaip dabar,kad nedavalgiusi ir už mažą atlyginimą
šunį galėtų uiti,tai dar nebuvo mačiusi.

Tai vieną iš pavyzdžių tų ponų, kurie, kaip caro ok
pacijos laikų vėpšaičiai, paprastiams žmogeliams paskutis
kailį bėrdami ,patys iš kailio turi nertis pataikaudami
savo viršūninkams. Bet tebūnie leista mūsų paprastoms
akims žvilgtelėti į gyvenimą tų kurie gyvena Kremliaus
sferose dar visuomeni tik Kremliaus bokštuose penkiakampi
žvaigždžių žibinų spinduliuose teparočoni.

"Visų kilmės draugas " S t a l i n e s , iškiriant
prieš pasirodymus Kremliaus tribūnoje, paprasto žmogaus
akini tarp gūlbetoninių Kremliaus sienų ar, jam kur nors
vykstant, per šarvuotie šaudyto angas ,negali būti užma-
tomas.

Kad bent šiekį tokį vaizdą apie to tirano gyvenimą galima susidaryti iš jo kaip kelinto sūnams pulkininko S t a l i n o gyvenimo bruošų.

Pulkininkas S t a l i n a s, dėl nežinomų priežasčių būdamas neperdidelėje tėvo mažėje, karo su Vokietija metu buvo įvilktas į kariską mūšierą ir karui baigiantis pas-
kirtas Lietuvoje stovėjusio/pradžioje Rytų Lietuvoje, vė-

liaulių miesto apylinkėse/ vieno aviacijos naikintu-
vų pulko vadu.

Neperdaug kam teko matyti tą nedidelio ūgio stasda-
notu veidu rudais plaukais, isteriškai nervuotą "asmenybę"
 Tačiau jo apsaugai priekirtų ir kitų aviacijos pulko ka-
vių nebrasiai papasakoti faktai, kurių laiką ir vietas
tam tikrais smetimais nutylėjime, parodo, kokio despotiško
ir dyzainio išsigimimo spėjo pasiekti taip neseniai val-
džią įgijusi kasta.

Kaip apie savais supragtama dalyką, čia netenka kal-
bėti apieta didžiulę spaugą / 18 samybinų ištisą parą/
ir liukausinį aptarnavimą, kuris dešimteriopai prašoka
vaprasto to laipsnio bolševikų armijos karininko aprū-
pinimą. Bet tenka pažvelgti į tą nepavyžėtina padėtį visų
jo tarnų, kai šiam išskvatos energijos, lietu sugrauztam ir
gydytojų nustatytomis griežtose dietomis, dienos maitina-
mam sutvėrimui ūsina liguistas įsilupkes. Tik vienintelis
jo adjutantas /majoro laipsnyje, apsaugos/ rėdavo
nesudrebėjęs kai "vienagalindis tėvo" sūnus, pavylia,
alkoholio vergas, sušukdavo: "Spirito nuokite, spirite."
Ir kai tokį reikalavimą atatinkusis tėvo įgaliojimus ir
uždėtą atsakomybę turintis jo adjutantas, kartais nepatenkis
davo/nes dieta ir vaistų naudojimas jo ūtinais reikalavo/
prasičėdavo tikras siutimas. Ne laiki po kejonis pasi-
pailiojęs kareivis jo buvo vietoje nusautas vien tik dėl
to, kad ant ko nors išlietų savo siutimą.

Sio decepto teisės nebavo varžomos ir pašaliečių
 Eivilgia. Vargas buvo lietuviškas, pakaušiamas į
 rankas... Moteris iš netoliese jo būstinės gyvenusi
 mos vos nebuvo nušauta, kai išgirdusi dukterų pagal-
 bauksmą, atbėgo gelbėti jų ir visos šeimos garbės.

Įvairių pataikimų pastengomės įsigyti krenliu
 bolševikų armijai į kengus į Vokietiją, pasireiškę
 kad kasdieną sunkvežimiais iš Vokietijos plaukė į
 siosdovano aukščiausiojo sūnui. Jo būstinės kambar
 statymas kas kelios dienos, o kartais ir kasdieną, bū-
 diamas vis grašesniais liuksuziniais baldais. Štai
 sūnui 2-3 kartus per savaitę sąrendant Maksvon, į
 tuvą būdavo pakraunamos kažkokios paslaptingos dėžės.
 Ir kai kartą apaukrešni kareiviai kažkokiu būdu nusit-
 slapta nušauti smagone reikiamas vieną iš didelio au-
 čiaus atvežtą tokių dėžių, tai, savo didžiausiam džiugu-
 joje rado... virš šimto grašiai supakuotų sidabrinų
 lių ir šakučių.

Kokas gėjas buvo su jam nepanorėjusiais pataikant
 valdiniais, galima spręsti iš to, kad 1944 m. kažkas
 lėktuvo dydis dienos metu, skriedamas viršum būstinės,
 bomba į ją. Beje, bomba buvo nedidelė, o be to pataikė
 pastatę net nukrito kieme. To įvykio pasekoje ponas dra-
 pulkininkas, Stalinas daugiau nesilaikė gyvenvietėse, o iš-
 kraustė į autsuntvežinyje įrengtą liuksuzinį kambarį
 nepastoviai likti įvairiose vietose.

Tai nuotrupos kurios tik maža dalimi charakterizuoja
 krenliu valdovų gyvenimą, kurio tikrasis valdas laikoma
 apgautas didžiausia paslaptoryumo lyda. BE mažiausia
 nusišengimą, išlaikant paslapties, ar bolševikų partij
 ir jos valdovų orumą žeminantis pračitarus grieščiui-
 siai baudžiamas tokiu būdu net vienas iš tikinčiausių "did-
 žiojo valdovo" tarnų-buvęs krenliu apsaugos komendantas
 šiuo metu karti su mūsų tautiečiais sėdi Sibiro katorgoje
 ir netdėjasi didžiausia tarybinio žmogaus "teise į darbą".

75ch

X X X

Salta Siema tautos vienybę atnešė: per LLKS ji iš-
sisklaidė. Su vytaurėlio "Gyru-vyru" būrys vyrų išcina
svaikint lietuvą prie rymančio Rūpintojėlio.

Lietuviai savo šodžio neuširaudė barliokinis rusas;
ryštams - ir kolkasinis to pasiekti negali. Įstengę: vie-
ningą valią ginkluotai pasiekti, įstengiam ir nutiesti
kelį vieningai taurės mūdai, nes e s a m e l i e t u -
v i y t a u t a .

Visi į naują bėgą PRIS RYMANČIO RŪPINTOJĖLIO.
Lauškime stalininės scules bėme šaldančius ledus dar su
šidesne jėga, negu ji mus šaldo ir tietai pasieksime mūsų
idealo - Laisvės, Nepriklausomos,
Demokratinės Lietuvos Respubli-
kos įgyvenėjimo.

Reakcija.